

Τὰ φάρμακα

Η ΔΕΥΤΕΡΗ ἐπιστολή πού πῆρα προέρχεται κι' αὐτὴ ἀπὸ γυναίκα. (Φαίνεται, ὅτι παρ' ὅλες τίς προσπάθειες μου νὰ γίνομαι ὅσο μπορῶ πιὸ ἀντικειμενικὴ στὰ θέματα μου, ὁ φεμινισμὸς ὑπερισχύει, ἢ ἔστω ἴσως ἡ γυναικεία εὐαισθησία).

Μοῦ γράφει, ἡ Μαρία Λοῖζου ἀπὸ τὴν Ἀμμόχωστο:

«Γράψετε, μοῦ λέει, κάτι γιὰ τὰ φάρμακα. Εἶναι κάτι τὸ τρομερὸ. Χρειάστηκα μερικὰ φάρμακα γιὰ τὸ παιδί μου, πού εἶναι ἄρρωστο. Ὁ λογαριασμὸς ἀνέβηκε στὶς 3 λίρες. "Ἄν τὸ κάθε ἓνα ἀπὸ τὰ 4 παιδιά μου ἀρρωστήσῃ τί θὰ γίνῃ; Δὲν εἴμαστε τελείως φτωχοὶ ὥστε νὰ δικαιούμαστε φάρμακα ἀπὸ τὸ νοσοκομεῖο. Οὔτε ὅμως καὶ πλούσιοι γιὰ νὰ τὰ βγάλουμε πέρα».

Ἄγαπητὴ Μαρία, δὲν μπορῶ νὰ πῶ ὅτι μελέτησα τὸ θέμα σας σοβαρὰ κι' ἐπιστημονικά. Ἔκανα ὅμως μιὰ κουβέντα μὲ τὸν φαρμακοποιὸ τῆς γειτονιάς μου πού μοῦ εἶπε τὰ ἐξῆς ἐνδιαφέροντα:

Τὰ φάρμακα δὲν ὑπόκεινται ἀπὸ ἀπόψεως τιμῆς σὲ ἔλεγχο, κι' οὔτε ὑπάρχει διατίμησις. Ἔτσι οἱ φαρμακέμποροι μποροῦν νὰ καθορίζουν μόνοι τίς τιμές τους (μιὰ κι' εἶναι ἀποκλειστικοὶ εἰσαγωγεῖς). Ἐπανειλημμένα, μοῦ λέει ἐθίζαμε σὰν φαρμακοποιοὶ αὐτὸ τὸ ζήτημα ἀλλὰ θετικὰ ἀποτελέσματα δὲν εἶχαμε. Ἡ κυβέρνησις ἔχει ἤδη ψηφίσει νομοσχέδιο, τὸ ὁποῖο ὅμως δὲν ἐτέθη ἀκόμη εἰς ἐφαρμογή, γιὰ ἄγνωστους λόγους.

Πάντως εἶναι γεγονὸς ὅτι ἡ φαρμακευτικὴ περίθαλψη, μαζί μὲ τὴν ἰατρική, εἶναι παράγοντας πρώτης ἀνάγκης σ' ἓνα κράτος καὶ πρέπει νὰ τύχει εἰδικῆς μέριμνας ἀπὸ τοὺς ἰθύνοντες.

Εἶναι πολὺ εὐκόλο νὰ πῆσῃ σὲ χέρια ἐκμεταλλευτῶν ἡ ὅλη κατάσταση, γιὰ τὸ τελευταῖο πράγμα γιὰ τὸ ὁποῖο θὰ ζητήσῃ νὰ τοιγκουνευτῇ ἓνας εἶναι ἡ ὑγεία του, κι' ἡ ὑγεία τῶν παιδιῶν του.

ΓΛΑΥΚΗ